

KULTUR

Kvinnlig magi på stelnat hav

PUBLICERAD 1992-11-24

DANS

Scen: Unga Atalante, Göteborg

Grupp: Rubicon

Verk: "Skuggbild", "Objudna gäster" (nypremiär)

Koreografi: Eva Ingemarsson

Musik: Niklas Ryden

Dansare: Tina Andersson, Katarina Eriksson, Eva Ingemarsson, Anna Westberg

EVA INGEMARSSON som sedan Rubicons tillkomst för fjorton år sedan koreograferat en rad av gruppens arbeten gör nu sitt första längre solo, "Skuggbild". Det är ett stycke dans som med sin tvetydighet och sitt poetiska grundackord lätt sammanfogas med nypremiären av "Objudna gäster" från i våras.

Eva Ingemarsson rör sig i en värld fylld av magi och kvinnlig väntan.

Solot - dansat av Eva Ingemarsson själv - tar avstamp mot en presenning veckad som ett stelnat hav. En kvinna i florstunn klänning rör sig drömligt sökande över den ishavslänkande ytan. Händerna böljar som fiskstim och banar väg genom rummet.

Niklas Rydens gitarrtoner lägger en grundrytm och bakom lurar elektroakustiska dova moln.

Som savannens djur söker sig kvinnan till små vattenhål i presenningens i övrigt orörliga yta. Hon väter sina händer, sin kropp. Upprepade gånger slänger hon sig mot det buckliga underlaget och med djurets frenesi kastar hon med huvudet och klöser med händerna.

HENNES ARMAR öppnar sig utåt i en omfamnande gest - nästan sakral i sitt uppsåt.

Stycket genomsyras av en dunkel sorg, en saknad. Kvinnan söker sig utåt, under, igenom för att nå ett steg längre in mot sig själv. Den utåtriktade kraften tycks besvaras med stumhet och blicken vänds åter inåt.

Eva Ingemarssons dans är tankeväckande och den öppnar för flera tolkningsnivåer än dem jag provat att skissa på.

Soloformen kräver stramhet och reduktion i uttrycket och det märks att Eva Ingemarsson framför allt arbetat med gruppkomposition. Stycket behöver en starkare struktur och

även en fördjupning av rörelsematerialet för att nå det djup som jag anar att dansen strävar efter.

OBJUDNA GÄSTER har sedan i våras utvecklats till en tredelad mycket utsökt meny. Förrätten väcker nyfikenheten till liv. Fräckt och lustfyllt förför de tre dansarna med Tina Andersson i spetsen åskådaren att följa med på resan. Därefter en huvudrätt som med röda tangokjolar fortsätter förförelseakten men nu med en ganska stor portion ironi och en och annan allvarsam glidning. Efterrätten överraskar med eftertänksamhet och mörka skuggfigurer. En ljuskägla som jagar och naglar fast delar av de kvinnliga kroppsdelarna. Det är skrämmande vackert. Farligt begär. Farligt uppdrag. Ett ansikte söker sig bort, undan.

BODIL PERSSON

TEXT

PERSSON-BODIL